PMU
NUMMER 1 FEBRUARI 2015
EN TIDNING FRÅN PMU
50 år 1965-2015 PMU

TIMBUKTUS PRESENT + 26 000 TILL PANZI

PMU FIRAR 50 MED JUBILEUMSBOK

20
NATIONER
UNDER
SAMMA TAK
+

*AKTUELL KAMPANJ
KVINNORS RÄTT TILL HÄLSA

KÖNSSTYMPAD SOM UNG

NU LÄR MAGDALENE FLICKOR I KENYA ATT SÄGA NEJ

FOTO: ANNELIE EDSMYR, PERNILLA WAHLMAN, ANETTE BROLENIUS, NOOMI LIND

4

19

16

23

20

Könsstympning tema i Vårkampanjen
4 Tre miljoner kvinnor könsstympas varje år. PMU lyfter flickors rätt till utbildning och hälsa.

På PMU-praktik i Kenya
12 ”Jag ville hellre interagera med människor än att läsa om deras situation på kurs,” säger Simon Rudholm, PMU-praktikant tillsammans med Anton Widlund.

Nytt globalt påverkansteam bildat
15 Så ska PMU stärka sina partners till att bli mer samhällsengagerade och kunna påverka sina länders beslutsfattare.

Stålande affärer för Mariam
16 Hon växte upp i fattigdom. Nu säljer hon vällingpulver och familjen har flyttat från hydda till stenhus.

Aram lär sig om svenska möbler
20 Aram Gulian från Armenien har han fått nya vänner och utlopp för intresset för gamla möbler genom second hand-butiken Skopan i Upplands Väsby.

Afternoon tea berörde
23 Kvinnor i Borås fick höra om våldtäkterna mot medsystrar i DR Kongo. PMU-besök väckte hopp om att kunna göra skillnad.

VAD LEVER DU FÖR?

Jag var frilansare och på reportageresa i Sverige. I uppdraget ingick en enkät med valfritt tema och jag gick ut hårt med frågan: ”Vad är meningen med livet?” Trots att de blev ganska ställda, så stannade flera upp för att fundera en stund. Och två av svaren stannade kvar hos mig: ” Att leva varje dag som om den vore den sista,” och ”att göra gott och hjälpa andra.”

I en tid av högt tempo och ytlighet, är det nyttigt att ruskas om ibland och att tänka efter. Här kan du läsa om hur PMU-praktikanterna Anton och Simon fick perspektiv på livet när de bar en kenyansk kvinnas enorma vedbörda. Vi berättar också om hur kvinnor i Borås berördes och ville hjälpa, när de för första gången hörde om våldtäkterna mot barn och kvinnor i DR Kongo.

DET HÄR ÄR ett speciellt år för oss på PMU. Vi är glada över allt som uppnåtts under vår 50-åriga historia, men inser också hur mycket som finns kvar att göra. Vi vill till exempel att unga flickor ska slippa könsstympas, att de ska få gå färdigt skolan och få en bra framtid.

Låt oss leva varje dag fullt ut 2015. Och låt oss finnas till för våra medmänniskor.

NOOMI LIND
Redaktör
noomi.lind@pmu.se

FOTO: LARS KLINGSBO

PMU GER UT FOTOBOK MED ÖVER 100 BILDER

I 50 år har PMU arbetat med insatser världen över för att ge människor en framtid och ett hopp. Detta skildras i en ny fotobok som ges ut i samarbete med Libris. På en av bilderna möter vi en flicka i Burkina Faso som dricker vatten. Ännu saknar 748 miljoner människor i världen tillgång till rent vatten - detta och mycket annat vill PMU vara med och förändra framöver.

Kvinnor i världen gör stora insatser för sina familjer och samhällen. Om de får vara friska och utbilda sig kan de göra ännu mer. I vårkampanjen är temat könsstympning och kvinnors rätt till hälsa.

LÄR FLICKOR SÄGA NEJ TILL STYMPNING

MAGDALENE KELEL HÖLLS FAST UNDER INGREPPET

Att könsstympas som 14-åring fick Magdalene Kelel att tvivla på både sig själv som kvinna och massajkulturens sociala strukturer. Genom chansen att studera vidare är hon idag en av Kenyas unga ledare och driver arbete mot hiv. Hon lär också flickor att säga nej till ett destruktivt ingrepp.

TEXT OCH FOTO: ANNELIE EDSMYR

– DET VAR INTE förrän jag såg min syster bli könsstympad som jag insåg hur fruktansvärt det är. Att se allt blod och hur smärtsamt det är, jag tänkte att de som gör det här kan inte vara mänskliga!

Magdalene Kelel är uppvuxen i ett massajsamhälle utanför Kajiado i sydöstra Kenya. Som nummer tio i en syskonskara på elva fick även hon lära sig allt som massajflickor skulle lära sig. Hur man vallar boskap, hur man tar hand om barn och familj och att männen från tidig ålder blir en del av ett ålderssystem som slutligen leder dem till beslutsfattande nivå. Men framför allt att du som flicka inte är värd något förrän du genom könsstympning har blivit vuxen.

– Det var dubbelt. Jag ville bli identifierad som kvinna, som en person folk lyssnade på och ville föra diskussioner med. Samtidigt fick jag höra saker i skolan om att det inte var bra att könsstympas, säger hon.

MAGDALENE BLEV könsstympad när hon gick på högstadiet.

– Vid den tiden hade de flesta massajflickor i min ålder redan blivit skurna. De ifrågasatte vad det var för fel på mig, varför jag var så sen och om jag inte planerade att bli könsstympad. Jag blev utstött.

Att säga nej till könsstympningen är svårt. Det är föräldrarna som planerar det och har man inte folk omkring sig som stöttar och pratar med dem så är det nästan omöjligt. Utan att bli tillfrågad blev det dags att gå igenom ritualen även för Magdalene.

– Det var en hemsk upplevelse. Som barn har du ingen aning om vad som väntar förrän du verkligen blir utsatt för det. Då inser du hur smärtsamt det verkligen är.

”De börjar med att säga att de förmodligen kommer skära tre gånger.”

Klockan fem på morgonen blev Magdalene väckt. En hink med iskallt vatten hälldes över kroppen för att lindra smärtan. Männen hade blivit tillsagda att stanna inomhus och kvinnorna som redan blivit omskurna samlades för att vara med i ceremonin och se till så att allt gick rätt till enligt kulturen. Ute på gården förbereddes platsen med ett djurskinn på marken och några rep att sitta på.

– De börjar hela ceremonin med att säga att de förmodligen kommer skära tre gånger, men inte förrän allt är borta är det klart. Det är barnsaker som måste bort från din kropp för att du ska kunna bli vuxen.

SE FILMEN!

Möt Magdalene Kelel och andra kenyanska kvinnor i PMU:s nya film om könsstympning. pmu.se/material/film

MAGDALENE FICK SÄTTA sig rakt ner på marken. Tre kvinnor höll fast henne, en höll om axlarna för att hålla henne upprätt och två höll varsitt ben för att särа på benen. Så kom hon som skulle skära in.

– De förbereder dig med att tala om vikten av vad du går igenom: ”Du ska bli en av oss, var stark, gråt inte, väck inte din pappa, stör inte” och så vidare, men när du sitter där så hör ▷

du nästan ingenting för att du är så rädd.

När allt är bortskuret är det dags att börja ta hand om såret.

– Just då hade jag alldeles för ont och det var så mycket blod så jag såg inte riktigt vad som hände, men jag blev smord med något för att det skulle läka fortare.

Innan ceremonin har en särskild ko valts ut, som mjölkas under ingreppet. Efteråt hälls mjölken på såret för att det ska läka fortare. En säng är förberedd och där får flickan ligga tills den värsta läkeprocessen är över efter ett par veckor.

– Du blir behandlad som om du var sjuk och folk ger dig särskilda måltider, varma drycker och du får örtsalvor att tvätta och smörja såret med. Alla runt omkring dansar och firar. Själv ville jag bara bli bra, som förut, kunna springa omkring och röra på mig. Smärtan var så stor.

EFTER KÖNSSTYMPNINGEN fick Magdalene till skillnad från många andra flickor fortsätta att gå i skolan. Två av hennes äldre systrar hade redan börjat skolan och hennes pappa accepterade studierna.

– Det är min mamma och mormor som har spelat en stor roll i vår skolgång. De hade börjat gå till kyrkan där det fanns ett missionscenter som förespråkade flickors utbildning, vilket hjälpte till mycket.

”Alla runt omkring dansar och firar. Själv ville jag bara bli bra.”

Att komma tillbaka till skolan efter könsstympningen gjorde däremot inte situationen lättare. Flickorna från andra områden som inte könsstympats tyckte att Magdalene var konstig och sade åt henne att det hon gjort var fel.

– Med informationen jag fick från skolan blev jag orolig. Är jag verkligen en hel kvinna? Är jag kvinna över huvudtaget? Jag blev rädd för hur det skulle bli om jag gifte mig, om mannen jag träffar är emot det här. Kommer jag ens att bli accepterad? Vad händer om jag skaffar barn? Min självkänsla var låg och jag visste inte vilken sida jag skulle tro på.

Idag bor Magdalene i Nairobi och jobbar som projektledare för PMU:s hiv-projekt i massajområdena. Tack vare sitt engagemang fick hon sommaren 2014 åka till USA och ta del av The Young African Leaders Initiative (YALI), startat av president Obama, för att utvecklas ännu mer som ledare.

– JAG ÄR DEN JAG är idag tack vare två världar. Utbildningen som har lett till resor runt om i världen ihop med min uppväxt inom massajkulturen är vad som definierar mig.

Och hennes syn på framtiden är positiv.

– Jag tror att samhället håller på att förändras, särskilt bland unga människor. Det finns mycket information och många unga är öppna för den och säger nej till könsstympning.

Magdalene, som fortfarande är ogift, är inte längre orolig för sin egen skull och erfarenheter har hjälpt henne att acceptera sig själv.

– Även om könsstympningen är en dålig sak, så finns det inget jag kan göra åt det nu. Nu kan jag bara uppskatta mig själv, arbeta utifrån vad jag har gått igenom och lära andra flickor hur man kan säga nej. Gå tillbaka till mitt samhälle och säga: ”Det här är något vi måste stoppa”.

INSAMLING PÅGÅR!

PMU samlar in pengar till en internatskola för massajflickor. Sms:a ”FLICKA” till 72 980 för att ge 100 kronor, eller PG 90 00 50-6

MASSAJFOLKET LIVNÄR SIG TRADITIONELLT PÅ BOSKAPSUPPFÖDNING. Långa perioder av torka och spridning av hiv och aids hör till problemen. Könsstympning och långa avstånd till vårdcentraler och sjukhus bidrar till en hög mödra- och barnadödlighet.

SÅ ARBETAR PMU MOT KÖNSSTYMPNING I KENYA

- Personal tränas för att sprida kunskap och påverka för förändring i massajområdet Naretoi.
- Nya sätt att utöva traditionen uppmuntras, där utbildning markerar övergången till vuxenlivet i stället för omskärelse.

- **Massajflickor får stöd så att de kan studera färdigt och bli förebilder för andra unga. En internatskola byggs där flickor kan vara trygga tills attityden i samhället förändrats.**
- Kyrkorna har en nyckelroll att spela genom sitt breda nätverk och det förtroende som finns för dess ledare.
- Kyrkornas kvinnogrupper är viktiga forum där man stöttar varandra, får mod att säga nej till könsstympning och hittar nya inkomstmöjligheter.
- Samarbetspartner är FPFK (Free Pentecostal Fellowship in Kenya), ENAI (Ewanng´an Nadede Advocacy Initiative) och Botkyrka Pingstförsamling. Nyckelpersonen är Jane Lanoi, känd för sitt arbete för kvinnors rättigheter i landet.

ETT FARLIGT INGREPP

KVINNLIG KÖNSSTYMPNING ÄR ETT BROTT MOT MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER OCH EN FARA FÖR LIV OCH HÄLSA. ÄNDÅ RISKERAR CIRKA TRE MILJONER ATT DRABBAS VARJE ÅR I AFRIKA.

En träimitation används vid föreläsningar för att visa vad könsstympning innebär.

Ingreppet kan orsaka svåra blödningar, urineringsbesvär, cystor, infektioner och sterilitet.

Den gravida kvinnan riskerar att drabbas av förlossningskomplikationer som kan sluta med skador eller leda till död för henne och/eller barnet.

Ingreppet genomförs ofta av traditionella omskärare utan sterila redskap.

Över 125 miljoner nu levande flickor och kvinnor har könsstympats i de 29 länder i Afrika och Mellanöstern där traditionen är starkast.

Ingreppet utförs oftast på unga flickor från spädbarnsåldern och upp till 15 år.

3 FORMER AV KÖNSSTYMPNING:

1. SUNNA. Huden kring klitoris tas bort. Alternativt skärs delar av, eller hela klitoris bort.

2. KLITORIDEKTOMI. Den vanligaste formen. Hela klitoris skärs bort liksom delar av eller hela de inre blygdläpparna.

3. INFIBULATION. Hela klitoris, samt de inre och delar av de yttre blygdläpparna tas bort. Huden sys ihop, enbart en liten öppning för mensblod och urin lämnas.

FAKTA OM KÖNSSTYMPNING I KENYA: Könsstympning är förbjuden enligt lag. ● Alla utom en av Kenyas 43 etniska grupper utför ingreppet. ● Cirka 30 procent av landets kvinnor mellan 15–49 år har könsstympats. ● 90 procent av alla massajflickor utsätts för ingreppet. ● Efter ingreppet kan flickan giftas bort och fadern få betalt för henne. ● 4 av 10 massajflickor börjar i grundskolan. Majoriteten hoppar av.

DETTA HAR HÄNT I ARBETET MOT KÖNSSTYMPNING: 2012 antog FN en resolution mot kvinnlig könsstympning. ● I 24 av Afrikas länder är ingreppet förbjudet enligt lag, liksom i 12 andra länder med många migranter därifrån. ● Utövandet har minskat i de flesta länder.

RESEARCH NOOMI LIND, KÄLLOR WHO OCH ENAI

Befolkningen i byar i Myanmar har fått tillgång till hälsovård och vaccinationsprogram, samt fått information om hur de håller sig friska. Dessutom stärks deras inkomst genom insatsen, så att de har råd med sjukvård.

BRIST PÅ VÅRD FÅR SVÅRA FÖLJDER

Bristen på tillgång till sjuk- och hälsovård drabbar kvinnor i världen hårt och är ett allvarligt hinder för utveckling. PMU arbetar på olika nivåer för en förändring.

TEXT: NOOMI LIND
FOTO: LARS KLINGSBO

DEN STORA SÅRBARHET som fattigdom, ojämlikhet och krig och konflikter medför, är ett allvarligt hot mot kvinnors hälsa i världen. Sjukdomar som malaria och hiv och aids, slår exempelvis hårdare mot dem som inte har kunskap, mat eller tillgång till vård. Brist på näringsrik kost ger också svåra kroniska följder.

Maria Stålgren.

– Flickor som inte får tillräckligt med mat kan få för trånga bäcken och svaga kroppar, vilket bland annat orsakar problem när de senare ska föda barn. Och bristen på tillgång till mödrahälsovård försvårar läget ännu mer, säger Maria Stålgren, handläggare inom hälsa och mänskliga rättigheter/DR Kongo, på PMU.

Att arbeta rättighetsbaserat, och på olika nivåer, är viktigt för att en genomgripande förändring ska ske, menar hon.

– Våra olika typer av projekt och partner, ger bra förutsättningar för detta. Vi har konkreta insatser i avlägsna samhällen där sjukvården inte är etablerad. Vi påverkar också för ett större ansvarstagande ända upp på högsta politiska nivå. I våra församlingar och nätverk har vi medarbetare med hög kompetens inom sjuk- och hälsovård, vilket också är en stor tillgång när det gäller att utforma projekt som är relevanta och effektiva.

> ”Vi har nått ut till människor som annars inte skulle ha fått vård.”

UTIFRÅN SINA ERFARENHETER som handläggare för Myanmar och numera DR Kongo, på PMU, kan hon se resultat såväl på gräsrotsnivå som på strukturell nivå.

– Vi har nått ut till människor som annars inte skulle ha fått vård, genom våra lokala nätverk. Befolkningen i byar i Myanmar har fått tillgång till hälsovård och vaccinationsprogram samt hälsoundervisning för att bättre kunna påverka sin egen situation. Genom vår insats har de också kunna bygga upp en inkomst så att de har råd med sjukvård.

PÅ PANZISJUKHUSET i DR Kongo har totalt drygt 33 000 patienter fått vård genom det PMU-ledda SSV-projektet mellan 2004-2014, varav 21 000 till följd av sexuellt våld, och 12 000 på grund av andra gynekologiska problem.

– Genom vårt projekt har vi också varit med och tagit fram ett nationellt protokoll i DR Kongo för medicinskjuridisk dokumentation som kan användas vid utredningar av sexuellt våld i väpnade konflikter. Detta protokoll har i sin tur bidragit till utvecklandet av ett internationellt instrument för att utreda och bekämpa sexuellt våld, vilket är stort, säger Maria Stålgren.

SÅ VILL FN ATT VÅRDEN SKA VARA:

ANTRÄFFBAR: Finnas över hela landet, liksom rent vatten, mediciner och utbildad personal.
TILLGÄNGLIG: Finnas till hands fysiskt, ekonomiskt, informationsmässigt och utan diskriminering.
ACCEPTERBAR: Följa medicinsk etik och ta hänsyn till de behov som följer med kön och ålder, utföras konfidentiellt och tjäna till att förbättra patientens hälsostatus.
AV BRA KVALITET: Bygga på vetenskap och beprövad erfarenhet.
Översatt till svenska från FN:s General Comment, nr 14 (2000).

FN:S FÖRKLARING OM RÄTTEN TILL BÄSTA MÖJLIGA HÄLSA OCH TILLGÅNG TILL SJUKVÅRD

FYRA LÄNDER

DÄR PMU ARBETAR FÖR KVINNORS HÄLSA

FOTO: EMELIE HEDIN

INDIEN. Kvinnor i New Delhis slum, som ofta har svårt att tala om sex och hiv, möts och lär sig hur de håller sig friska. Över 160 000 har fått kunskap om hiv och stigmat mot smittade har minskat. Närmare 3000 kvinnor och 2000 flickor har också utbildats om sina rättigheter och hur de skyddar sig mot sexuellt våld och trakasserier. Till redskapen hör radioprogram, drama, hembesök, ungdomsklubbar och samarbete med sjukhus, polis och andra myndigheter.

FOTO: ANDREAS ALEXANDERSSON

TANZANIA. Mödradödligheten sjunker år efter år i Manonga, Tanzania. I 14 av 22 byar finns nu en fast agenda för mödra- och barnavård under bymötena. Man har också startat småskaliga affärsprojekt för att få in medel till mödra- och spädbarnsvård i alla byar, och de ägs av kvinnorna. Genom arbetet för attitydförändring ökar också männens delaktighet. Hälften av dem följer nu med för att söka vård vid förlossningskomplikationer.

ARMENIEN. ”Jag får större självförtroende och tillförsikt. Jag får djupare kunskap om mina och mina barns rättigheter och om hälsovård. Jag har börjat förstå mina egna behov.” Det säger en 27-åring som är en av flera hundra gravida kvinnor som fått hjälp genom PMU:s insats.

Familjecentraler har öppnats, med hälsoinformation, gruppdiskussion och hälsokontroller. Vårdpersonal utbildas och evenemang för att påverka hålls.

FOTO: ROGER SVANELL

SYDSUDAN. Åttio procent av de gravida kvinnorna i projektområdet lider av malaria eller anemi, och malaria är främsta dödsorsaken bland gravida och barn. Genom hälsoklubbar informeras om skydd mot sjukdomar, samt om vikten av god hygien och sanitet. Drama och poesi hör till redskapen. Kost- och amningsråd ges också för att minska undernäring hos gravida och spädbarn. Nyckelpersoner utbildas för att förmedla kunskapen vidare.

Redaktör: Noomi Lind

FOTO: NOOMI LIND

KÖLD OCH SJUKDOM DRABBAR BARN I SYRIEN. PMU fortsätter sitt arbete för Syriens barn. Konflikten är inne på sitt fjärde år och våldet har drivit 3,2 miljoner människor på flykt. Omkring hälften av dem är barn. I grannlandet Libanon finns idag över 1,1 miljoner syriska flyktingar. Allra värst drabbas barnen av köld, undernäring, sjukdomar, våld och övergrepp i överbefolkade miljöer.

Under 2014 understödde PMU World Vision Lebanons humanitära arbete med Child Friendly Spaces som riktade sig till drygt 700 barn i informella tältläger. PMU förbereder nya insatser detta år för att underlätta tillvaron för barn.

GE EN GÅVA!
pmu.se/stodarbetet
eller pg 90 00 50 50-6
”Syriens barn”.

GRANSKNING AV PMU. Under hösten 2014 genomfördes en extern granskning av PMU på uppdrag av Sida, för att säkerställa att myndigheten har en korrekt och uppdaterad bild av PMU:s verksamhet.

”Slutrapporten visar att vi och våra partner gör ett bra arbete.”
Niclas Lindgren, direktor, PMU

Detta efter att PMU starkt ifrågasatt Sidas grund för att säga upp ramavtalet. Slutrapporten utifrån granskningen presenterades i december, och direktor Niclas Lindgren ser den som ett kvitto på att det förändringsarbete som gjorts de senaste åren har gett resultat.

Läs mer: pmu.se/aktuellt

50 ÅR I ORD OCH BILD

I boken En framtid och ett hopp – 50 år med PMU, får vi följa hur människors livsvillkor förändrats och möta eldsjälarna i arbetet.

Niclas Lindgren.

Carolina Klintefelt.

LANSERINGEN AV boken ”En framtid och ett hopp – 50 år med PMU”, innebär startskottet för firandet av jubileumsåret runtom i landet. Genom foton och texter, berättas en historia fylld av både dramatik och målmedvetet arbete för att förändra människors livsvillkor, tillsammans med svenska pingstförsamlingar och lokala partner.

– Genom våra lokala nätverk har vi nått dit andra inte kunnat nå och stannat kvar där andra gått vidare och en viktig insikt av vårt arbete är att långsiktighet ger resultat, säger Niclas Lindgren, direktor för PMU.

Beslutet att starta pingströrelsens biståndsorganisation fattades under Predikantveckan 1964, och det första sammanträdet hölls den 3 april 1965. Strax därefter söktes och beviljades medel till det första utvecklingsprojektet från Sida.

I boken, som ges ut på Libris förlag, beskrivs bland annat arbetet för ’weenhayekfolkets skriftspråk i Bolivia, den hittills största humanitära insatsen som skedde under kriget i Bosnien, och hur PMU som en av få organisationer kunde komma in och arbeta i Nordkorea. Andra milstolpar är uppbyggnaden av Panzisjukhuset i DR Kongo och hur arbetet för funktionsnedsattas rättigheter i Sri Lanka startade.

”Det har varit både lärorikt och upplyftande att arbeta med boken”

– Det har varit både lärorikt och upplyftande att arbeta med boken. Jag har blivit insatt i hur synen på bistånd förändrats över tiden och fått en överblick över det fantastiska arbete som gjorts genom åren, säger Carolina Klintefelt, skribent och redaktör.

EN RAD INDIVIDER porträtteras också. Några av dem är Juvelyn Gumal-In, eldsjäl för mangyanernas rätt till medborgarskap i Filippinerna, Fatma Mint Sidi Mohamed, en drivande kraft för människors försörjning och utbildning i Mauretanien, och Jane Lanoi Parmuat som verkar mot könsstympning i Kenya.

En annan är svenska Marianne Henriksson Holmström, känd för sitt engagemang för barns rättigheter i världen.

– Jag har slagits av hur mycket arbete som sker genom starka kvinnor runtom i världen. Bilden har växt fram av hur de brinner för sina uppdrag och målmedvetet jobbar vidare även i hård motvind, säger Carolina Klintefelt.

FOTO: PRIVAT GERT FÄLLSTEN

FOTO: LARS KLINGSBO

FOTO: NOOMI LIND

PMU:S 50-ÅRSJUBILEUM FIRAS RUNTOM I LANDET DETTA ÅR. Jubileumsfirandet drar igång under våren, med en konsert i Göteborg den **10 april,** en i Stockholm den **11 april** och en i Örnsköldsvik den **12 april.** Artisterna Sonja Aldén, Frank Ådahl och Terese Fredenwall medverkar, liksom Putte Nelson som håller i allsången i pingstförsamlingarna på dessa orter, där evenemangen hålls.

Att PMU fyller 50 år kommer även att uppmärksammas genom seminarier och evenemang under Nyhems- och Lapplandsveckan, samt andra aktiviteter runtom i landet.

BESTÄLL BOKEN!
pmu.se/material/bocker

– PMU:s arbete vore inte möjligt utan alla de pingstförsamlingar som står bakom. Vi hoppas att församlingar och individer runtom i Sverige ska känna stolthet och delaktighet i firandet och ta egna initiativ där de lyfter fram sitt lokala missionsarbete, säger Niclas Lindgren, direktor på PMU.

SIMON RUDHOLM ● **Ålder:** 21 ● **Bor:** Stockholm ● **Bäst med att vara volontär:** Mötet med människor ● Käka middag med folk, få höra deras livshistorier och skratta med människor från en annan kultur

ANTON WIDLUND ● **Ålder:** 21 ● **Bor:** Södertälje ● **Bäst med att vara volontär:** Människorna ● När man lär känna någon så får man så mycket på köpet ● Man får en helt ny kultur, och nya insikter

RESAN GICK TILL KENYA

SIMON, 21, OCH ANTON, 21, ÅKTE UT SOM PMU-PRAKTIKANTER

De har känt tyngden av en kenyansk kvinnas enorma vedbörda. De har skrattat, slaktat höns, ätit och dansat med nya vänner. Livet som PMU-praktikanter har varit omtumlande, ödmjukande och berikande för Simon Rudholm och Anton Widlund.

TEXT: NOOMI LIND
FOTO: PRIVAT

TRETUSENSJUHUNDRAÅTTIOEN nautiska mil. Så långt är det ner till Nairobi i Kenya, där Simon Rudholm och Anton Widlund närmar sig slutet på tiden som PMU-praktikanter. Det är också namnet på den blogg, där de med humor beskrivit hur det är att få en passagerare i knät i en matatubil som aldrig blir full, känslan när det varma duschvattnet visar sig räcka till dem båda efter en svettig dag och mycket annat.

Men långt ifrån allt har varit lättsamt under deras halvår i landet. En dag stod de inte ut med att se kampen för överlevnad på huvudstadens gator, och själva bara passera.

– På väg hem från affären kom vi ikapp en kvinna i 50-årsåldern som bar på ett gäng stockar som såg fruktansvärt tunga ut, berättar Anton.

> ”I skolorna får vi som vita alltid mycket uppmärksamhet.”

Vi frågade om vi fick hjälpa henne. Med tacksamhet och förvåning, men utan att tveka, la hon ner stockarna och lät mig plocka upp dem. Bördan var ofattbar och det tunna axelbandet skar in så mycket i huden att jag och Simon tvingades bytas av efter 100 meter.

Vissa förbipasserande skrattade, andra log uppmuntrande och en del stirrade förvånat.

– Efter några hundra meter gav vi upp, med skavsår på axlarna som satt kvar en vecka. Kvinnan tackade oavbrutet även efter att vi lämnat tillbaka stockarna. Sedan traskade hon vidare med bördan, troligen flera kilometer. Det mötet var omtumlande och oerhört ödmjukande – något jag aldrig kommer glömma, säger Anton.

BÅDA ÄR DE 21 ÅR gamla och arbetade före utresan som kamratstödjare i skolor, Anton i Södertälje och Simon i Stockholm. Simon, som studerat med inriktning på hållbar utveckling och rättvisefrågor, kände att det var dags att möta verkligheten.

– Jag ville hellre interagera med människor än att läsa om deras situation på kurs, säger han.

Hans kompis Anton var inte sen med att hänga på, han ville gärna vidga sina vyer.

Omställningen började redan på flygplatsen, när Simon försökte öppna framdörren på taxin för att sätta sig, och föraren sa: ” ”Nonono, i drive.”

– Så fick vi direkt lära oss att en av de många saker som är annorlunda är att det är vänstertrafik, säger Anton.

Skillnaderna har sedan gällt allt från uppfattningar om tid till hur man ställer och svarar på frågor, hälsar, och umgås. Samtidigt finns det mycket som är som hemma, menar Anton.

– Människor vi möter här kämpar på ett sätt med samma saker som vi gör i Sverige. Ibland blir det så uppenbart hur lika vi är, oavsett kulturell tillhörighet.

DET VIKTIGASTE ATT HA MED SIG UT:
● Toapapper, ficklampa, handsprit, schyssta sandaler och brädspel för två.
DET VIKTIGASTE ATT TA MED SIG HEM:
● En grymt snygg massaj-klädnad.

DERAS TID HAR varvats mellan att vara på FPFK:s (Free Pentecostal Fellowship in Kenya) projektkontor i Nairobi, och att resa runt för att se de olika delarna av ett hiv- och aidsprojekt. Bland annat har de besökt högstadieskolor och hälsoklubbar.

– I skolorna får vi som vita alltid mycket uppmärksamhet och eleverna är ivriga att få visa oss allt de lärt sig, berättar Anton.

Mötet med människor är det allra roligaste, inte minst alla spontana hembesök.

– Man kanske inte förstår varandra ▷

Anton och Simon har fått öva sig i tålamod under halvåret i Kenya.

TIPS TILL DEN SOM DRABBAS AV HEMLÄNGTAN: Skypa med familj och vänner, ät svenskt godis. Påminn dig själv om att de flesta i Sverige skulle ge sin högra hand för att byta ut snöslasket mot ditt tropiska klimat.

PMU-PRAKTIKANT?

Sök plats som PMU-praktikant senast 15 mars! Läs mer: pmu.se/praktikant

så bra rent språkligt, men man kan ändå skratta, slakta höns, dansa, äta och be tillsammans, säger Simon.

Det som upprört dem mest är den korruption som blivit allt mer synlig med tiden. Och till utmaningarna hör att inget blir som man tänkt sig som svensk.

– Här är allt som händer en överraskning. En timme kan betyda en hel förmiddag och ett ja kan betyda ett nej. Det gäller att vara flexibel, säger Anton.

ALLRA SVÅRAST har mötet med fattigdomen varit. I en storstadsmiljö blir den så påtaglig att känslan av hjälplöshet och skam ligger väldigt nära till hands, menar Simon.

– Till exempel att vi på väg hem från luciafirandet på det extremt flådiga svenska ambassadörsresidenset mötte tiggande gatubarn. Det blir svårt att ta in att två så skilda världar kan existera så nära varandra.

SYNEN PÅ BISTÅND har nyanserats mer, tycker Simon. Han har insett vilka komplicerade nätverk av relationer det ofta bygger på. Anton känner att hans bild bekräftats snarare än förändrats.

– Jag har alltid tänkt att bistånd är viktigt men svårt, och det är precis vad jag har sett här. Jag är oerhört imponerad av det projekt som jag har fått vara en del av. Det betyder mycket att få se med egna ögon hur liv förvandlas från hopplöshet till ljus. Samtidigt har jag fått se hur hårt man måste arbeta för att projekten ska få den effekt man hoppas på.

Alla möten med nya situationer och livsöden har berikat dem på många sätt. De har lärt känna sig själva bättre, blivit mer bekväma med det oväntade och fått större tålamod.

– Jag har blivit betydligt mycket mer ödmjuk inför livet och dess utmaningar, säger Anton.

Båda rekommenderar andra att åka ut som PMU-praktikanter.

– Det är en otroligt bra chans att få utforska en ny del av världen, livet och tron, säger Simon.

Trots utmaningar så överväger alla de positiva erfarenheterna, framhåller Anton.

– Ingenting blir som man tänkt sig, men det mesta blir väldigt bra.

NYTT GLOBALT TEAM SKA GE KUNSKAP FÖR ATT PÅVERKA BESLUTSFATTARE

Allt fler av PMU:s partnerorganisationer efterfrågar kunskap för att bli mer samhällsengagerade. För att möta behoven har PMU nu startat ett nytt globalt team.

TEXT: MATILDA HECTOR

PMU HAR I MÅNGA år arbetat med att kapacitetsutbilda partners som jobbar med de allra mest utsatta, så att de själva ska kunna delta i samhällsdebatten och aktivt bidra till utveckling i sina länder.

Genom media, nätverkande och påverkansarbete har flera organisationer idag gjort sig hörda ända upp på regeringsnivå. Efterfrågan av utbildning för att mer effektivt kunna påverka, har ökat bland PMU:s partners, därför har nu PMU bildat ett nytt globalt påverkansteam, där man drar nytta av erfarna partners som reser runt i olika regioner och utbildar inom påverkan.

– Det finns så mycket kompetens i våra partnerorganisationer och vi vill utnyttja det bredare i vårt nätverk. Jag tror att detta samarbete kommer att innebära att vi blir mer effektiva och får bättre resultat. Även relationerna mellan organisationerna kommer att stärkas och leda till mer erfarenhetsutbyten, tror Lars Klingsbo, projektledare för kapacitatsutveckling och påverkansarbete i fält hos PMU.

EN AV DE SOM ingår i det nya teamet, är Sanjeev Jayaweera från Fridsro på Sri Lanka. Fridsro är en av de PMU-stödda organisationer som nått mest framgång och som bidragit till flera viktiga policyändringar på nationell nivå som lett till att individer fått betydligt bättre levnadsförhållanden.

SANJEEV SER mycket positivt på sin nya roll.

– För mig personligen är det en möjlighet att göra skillnad bland ledare och organisationer som i sin tur kan vara med och förändra sin nation när det gäller fattigdomsbekämpning och andra globala utmaningar, säger han.

FOTO: PRIVAT

I det nya globala teamet ingår Bassem Maher, Egypten, Lars Klingsbo, Sverige och Sanjeev Jayaweera, Sri Lanka.

FOTO: LARS KLINGSBO

LANOI BESÖKER SVERIGE.
Jane Lanoi Parmuat, nyckelperson för PMU:s arbete mot könsstympning hos massajerna i Kenya, besöker Sverige i början av mars.

Jane Lanoi arbetar aktivt för barns och kvinnors rättigheter utifrån organisationen ENAI (Ewangán Nadede Advocacy Initiative). Med sig har hon maken Johnson, som är talman.

Paret kommer att förmedla sina insikter i påverkansarbete på olika nivåer i Kenya, och även ge sin syn på vad som kan göras från Sverige.

NOOMI LIND

LYSSNA TILL PARET LANOI:
5 mars PMU:s seminarium i Fryshuset ● **8 mars** 11.00 Gudstjänst i Botkyrka pingstförsamling, 18.00 Gudstjänst i Filadelfiakyrkan, Stockholm.

Kunskap förändrar. Tack vare sitt företag har Mariam Godfrey Masawe gett sina fem barn möjlighet att studera. Familjen har flyttat från en hydda till ett stenhus med vattentoalett, kök och vardagsrum med soffa och tv.

TEXT: MAJKEN ÖST SÖDERLUND FOTO: PERNILLA WAHLMAN

Mariams AFFÄRER TRYGGAR FÖRSÖRJNINGEN

GRÖNSKAN ÄR KOMPAKT, trots att det är torrtid. Här på Merubergets sluttning ger molnen, som samlas runt berget, väta. Bananträd, akacior, mangoträd och Loliondo – afrikansk olivträd – skuggar alla som går längs vägen. De flesta har tunga bördor på huvudet. Några bär på bananstockar, andra har samlat ihop bladen från träden. Bananerna säljs som mat, bladen som bränsle. Allt tas till vara.

Men även om det ser paradisiskt ut är livet strävsamt för dem som bor i Tanzania. Vägen mellan Arusha och Moshi, som vi nyss svängde av ifrån är starkt trafikerad. Kor, getter och människor blandar sig med personbilar, bussar och nedtyngda lastbilar. Risken att dö i trafiken är sju gånger högre än i Sverige, varje år dör 800 000 människor i malaria och 5,8 procent av befolkningen är hivsmittad. Befolkningen har ökat från 12 till 45 miljoner på fyrtio år. Klimatförändringarna är här högst påtaglig, regnperioderna blir allt kortare.

Mariam Godfrey Masawes växte upp som en fattig bonddotter långt ute på landet, utan möjlighet till utbildning och egen inkomst. När hon blev kär i soldaten som var stationerad på hennes hemort, följde hon glatt med honom till hans hemtrakt. Allt var bättre än det hon lämnade.

HON VISAR OSS en liten hydda, som finns längst in på tomten hon bor på idag. Där bodde hon med sin man och sina fem barn. Redan som liten tyckte hon sig höra Guds röst; hon skulle hjälpa änkor, föräldralösa barn och människor som hade det svårt. Hon betvivlade budskapet eftersom hon själv hade det så svårt. Då visste hon inte att hennes liv skulle ta en helt ny väg efter att hon anmält sig till en kurs som innehöll alltifrån information om hiv och aids till hur man blir framgångsrik företagare. Mariam hade redan en liten firma där hon försökte förädla mjölkprodukter till yoghurt. Men det var en lång process och dessutom dyr, eftersom bakterierna till yoghurten importerades.

”Det är hela familjens projekt. Min man jobbar lika mycket som jag.”

Mariam Godfrey Masawe tillsammans med sin man Godfrey Masawe som också jobbar inom företaget.

Nu fick hon nya tips, kunskap om affärsidéer, budget, bokföring och framför allt fick hon en mentor som höll regelbunden kontakt med henne. Hon bestämde sig för att utöka sin produktion, att tillverka ett populärt vällingpulver.

AFFÄRERNA GÅR STRÅLANDE. Det syns på det stora stenhus med toalett, riktigt kök, sovrum och vardagsrum med soffa och tv, som hon visar oss. Allt som allt bor 25 personer på gården.

– Kom.

Mariam vinkar till oss. Hon är reslig. Kroppen påminner om alla gånger hon balanserat bördor på huvudet, och hon går med sviktande steg. Stigen letar sig fram mellan bananträd, ▷

Kvinnliga företagare återinvesterar 90 % av sin förtjänst i sina familjer och samhällen, och manliga företagare cirka 40 %.
ENLIGT VÄRLDSBANKEN

Mariam Masawe visar hur hon framställer sitt vällingpulver. På två dagar kan hon tillsammans med de andra i företaget framställa 10 kilo av varan.

kaffeplantor och hibiskusbuskar. ”Amerino House” står det på en skylt med undertexten – Tack Jesus. Tron är lika naturlig som luften hon andas. Visst, det är hennes förtjänst att hemmet numera blomstrar, att barn och barnbarn kan gå i skola, att hon kan ge hyresgäster ett värdigt boende, att mat aldrig kommer att saknas på hennes bord – men framför allt tackar hon Jesus.

MARIAM ÄR EN driven företagare. Hon visar stolt upp sin ”fabrik” och visar Ean-koden på burkarna som innehåller vällingpulvret. Med märkningen kan hon sälja sin produkt till vilken affär som helst. Om hon jobbar oavbrutet tillsammans med sin man och sina två anställda i två dar, kan de framställa 10 kg vällingpulver. Först ska hon värma säden i en stekpanna, efter det ska massan siktas och processas i en mixer. Om hon hade en större och kraftigare matberedare, kunde hon producera betydligt mer vällingpulver.

– Men då skulle jag å andra sidan, kanske tvingas säga upp personal.

Målet är inte bara att öka produktionen. Hon känner ett stort socialt ansvar, hennes företag ska gynna så många som möjligt. Hon har redan startat en sygrupp, en matlagningsgrupp och föreläsningsgrupp i sin församling, där de bland annat pratar om hur man skyddar sig mot hiv/aids, hygienfrågor, genderfrågor men också om hur man blir en framgångsrik företagare.

Mariam är ett tydligt exempel på hur företagande på bara något år kan lyfta människor ur hopplös fattigdom till tro på både sin egen förmåga och på framtiden.

Hon är noga med att poängtera att det inte är hennes förtjänst.

– Det är hela familjens projekt. Min man jobbar lika mycket som jag. Vi är jämställda. Äktenskapet är mycket bättre nu än tidigare.

Om kvällarna ägnar de sig åt bokföring och budgetarbete. Det äldsta barnet har redan kunnat börja på universitet. När jag frågar Mariam vad det betytt för henne att driva ett eget företag, slår hon ut med armarna och säger.

– Allt. Allt.

Och sedan utbrister hon förstås. Tack Jesus!

FRÅN 120 TILL 1 800 KVINNOR. För fyra år sedan startade det första projektet med 120 kvinnor, varav 95 procent nu har egna företag. I dag når man 1800 kvinnor i landet. PMU, Pingstsamfundet FPCT och dess kvinnoförbund UWW står bakom tillsammans med Leksands Pingstförsamling som också får stöd från Siljansnäs Frikyrkoförsamling, pingstförsamlingen i Jönköping och nätverket SneTz. Kvinnorna får information om hälsa, genderfrågor, kvinnors rättigheter, barnavård, kvinnlig omskärelse och framförallt om företagande, för att i sin tur ge kunskapen vidare.

HALLÅ DÄR!

● **SVEN-OLOF MÖLLER** ● Ansvarig för utvärderingar på PMU.

VARFÖR GÖR PMU I VÅR EN UTVÄRDERING OM KVINNORS FÖRETAGANDE?

– Vi jobbar med de mest utsatta grupperna, och där är kvinnor starkt representerade. Vi vill förstå bättre vad som främjar kvinnligt företagande, och att våra partner ska bli bättre på att göra detta möjligt.

VARFÖR ÄR DET SÅ VIKTIGT ATT SATSA PÅ DETTA?

– Det är en fråga om rättvisa, och samtidigt strategiskt. Kvinnor har störst omsorg om sina familjer, är oerhört engagerade företagare och deras verksamhet gynnar familjen direkt. Samtidigt har de i många länder inte egendomsrätt och kan inte ta lån på banken. De hänvisas ofta till informell handel och kan inte öka sina volymer tillräckligt.

VAD KOMMER NI ATT TITTA PÅ?

- Projekt i länder i västra och södra Afrika. Vi vill bland annat se vilken roll trosbaserade organisationer har i att synliggöra kvinnors potential och de orättvisor som råder. De verkar på alla nivåer i samhället och kan länka samman dessa och se till att frågan görs tydlig ända upp på högsta politiska nivå.

VAD HOPPAS DU ATT UTVÄRDERINGEN LEDER TILL?

– Ökad mobilisering av civilsamhället inom försörjning och kvinnligt företagande och bättre länkar mellan civilsamhället och företagsvärlden. Att de strukturella hindren undanröjas så att kvinnor kan verka under goda och rättvisa villkor.

NOOMI LIND

STORT ENGAGEMANG FÖR BARN SOM VÅLDTAS

Allt fler svenskar får upp ögonen för våldet mot barn i östra DR Kongo. Kampanjen To Congo with Love, fick skjuts av Denis Mukweges medverkan i Skavlan.

TEXT: MATILDA HECTOR

PMU:S ÅRLIGA Barnens rätt-kampanj fick en skjuts i oktober när chefsläkaren för Panzisjukhuset, Denis Mukwege, gästade Skavlan. Han berättade om våldtäkterna som begås mot barnen i landet och folk började snart höra av sig till PMU och ville stötta sjukhuset.

Genom kampanjen To Congo with Love, har det hittills kommit in omkring tre miljoner kronor. Gåvor till arbetet i landet utanför kampanjen har också strömmat in.

INFÖR ARTISTEN Timbuktus 40-årsdag, startade hans fru Ronja en insamling via Egna Insamlingar på PMU:s hemsida. På en herrmiddag bestämde sig ett kompisgäng för att öppna ett gemensamt bankkonto för månatliga gåvor till Panzisjukhuset. Några tjejer i en hemgrupp i Göteborg sydde kuddar av kongolesiska tyger till en julmarknad. Församlingar har också engagerat sig. Allianskyrkan i Angered ordnade en julmarknad och Sionförsamlingen i Linköping två konserter, till förmån för barnen.

ETT UPPROP drogs också igång från PMU:s påverkansgrupp där man uppmuntrade allmänheten att trycka på EU för en bättre reglering av konfliktmineralerna, som är en av grundorsakerna till striderna och våldtäkterna i DR Kongo.

FOTO: LARS KLINGSBO

Timbuktus 40-årsdag gav 26 000 kronor till PMU:s arbete vid Panzisjukhuset.

Firade 40

PENGARNA GICK TILL DR KONGO

Prevox efterskänkte 500 tygpåsar som gav omkring 60 000 kronor till arbetet på Panzisjukhuset.

PREVOX SKÄNKTE KONGOKASSE. När Prevox Reklam fick frågan om de kunde tänka sig att efterskänka de tygpåsar som PMU beställt genom företaget, för att stödja kampanjen ”To Congo with Love”, var de inte sena med att svara.

– Vi gör något varje jul där vi delar med oss till projekt. Istället för att skicka ut julkort och betala för frimärken så ger vi pengar till projekt, berättar Peter Johansson, vd för Prevox Reklam.

Från vänster Hanan Nabil tillsammans med Annika Persson på klädavdelningen, Parvin Moghadam i köket med en plåt nybakta bullar och Mirriam Correa de Hernandez som är möbeltapetserare fårn Colombia.

HÄR RYMS ARBETARE FRÅN HELA VÄRLDEN

– Som muslim trodde jag inte att jag skulle bli väl mottagen i Sverige, men här på Skopan är alla måna om varandra.

Det säger Hanan Nabil, en av många medarbetare i second hand-butiken i Upplands Väsby, som har utländsk bakgrund.

TEXT OCH FOTO: NOOMI LIND

DET ÄR MÅNDAG förmiddag och i second hand-butiken Skopan, som drivs i samarbete med PMU, sjuder det av aktivitet. Några packar upp böcker, andra sorterar kläder och kartonger och möbler bärs in. Av butikens 13 anställda kommer åtta från andra länder och totalt finns ett 20-tal nationaliteter representerade bland de många som gör en insats.

– Sverige har mot bättre vetande byggt upp en segregation i samhället. Men mångfald berikar och här får alla synas, ta för sig och vara som de är, säger butikschef Tero Lehtonen, som själv kom från Finland när han var liten och vet hur det är att känna sig utanför.

Tero Lehtonen, butikschef.

Ständigt hör Kommunen och Socialtjänsten av sig och frågar om butiken kan ta emot personer med utländsk bakgrund.

– Målet är att de ska kunna stanna en längre tid, få känna trygghet och bygga upp kontakter. Samtidigt får vi tillgång till värdefull yrkeskunskap som knappt finns i Sverige längre, säger Tero.

> ”Sverige har mot bättre vetande byggt upp en segregation.”

MIRIAM CORREA de Hernandez är möbeltapetserare sedan 33 år tillbaka. Hon flyttade hit från Colombia för tio år sedan och är anställd i butiken sedan sex år.

– Jag trivs bra i Sverige och här i butiken och jag värdesätter att jobbet inte är stressigt, säger hon.

I sin lilla verkstad visar hon en omklädd fåtölj och berättar om hur viktigt det är med mönsterpassningen för att resultatet ska bli bra.

Längre in i den stora lokalen möter jag Hanan Nabil som är ansvarig för klädavdelningen. När hon kom från Marocko 1985, följde många år av tungt arbete, vilket slet hårt på kropp och hälsa. Men hon ville fortsätta att arbeta med människor och hennes handledare på arbetsförmedlingen hade lösningen:

– Här får jag värme och omtanke och känner att jag gör något viktigt både för mig själv och för andra, säger Hanan.

PÅ MÖBELAVDELNINGEN står Aram Gulian från Armenien.

– Redan när jag studerade till historielärare på universitetet före kriget där hemma, så tänkte jag att jag ville till Sverige. Och nu 20 år senare är jag här, konstaterar han.

Han kom till butiken för att få språkträning, men intresset för gamla möbler gör att han trivs extra bra.

– Jag läser allt om svenska möbler från antiken och framåt och har lärt mig hur man restaurerar dem, berättar han.

Aram tycker att det finns alltför få mötesplatser för människor med olika bakgrund, i kommunen.

– Jag har fått många vänner här på Skopan och vi umgås även utanför jobbet. På lördagar brukar vi träffas för att ta en fika och prata, berättar han.

Att han vet hur det är att uppleva krig och inte ha mat och kläder, gör att arbetet i butiken känns extra meningsfullt. Det ger pengar till många humanitära insatser.

Doften av varm soppa sprider sig. Alla som gör en insats i butiken får gratis lunch vid tolv. Då passar också Tero på att hålla en liten andakt, tala om vad som är på gång och uppmuntra personalen.

– I lördags sålde vi för 156 000 kronor, berättar han, och konstaterar att all tid och allt engagemang i butiken, betyder så mycket.

PÅ EFTERMIDDAGEN möter jag Parvin Moghadam, som just tar ut en plåt nybakta bullar ur ugnen i köket. Hon och hennes familj flydde från kriget i Iran 1988. Hon berättar att det var lättare för barnen att komma in i det svenska samhället och få kompisar, än för henne.

– Men när jag väl lärt känna människor här mer på djupet, så är de riktiga vänner som verkligen lyssnar och bryr sig. När jag numera åker till Iran, så känner jag efter några dagar att jag längtar hem till Sverige.

PERSONALNYHETER

JESSICA HEDMAN är ny programhandläggare för PMU:s humanitära arbete. Tidigare har hon arbetat för IAS (International Aid Services) och ZOA i Sydsudan, med utvecklingsinsatser och humanitärt arbete.

CAROLINA KLINTEFELT, frilansande redaktör och skribent, är projektledare för PMU:s jubileumsprojekt i år.

32,6

Så många miljoner kronor samlades in till PMU:s arbete förra året.

VÄSTERBOTTEN GRAND-PRIS. **Ellinor Ädelroth,** läkare och koordinator för det PMU-ledda SSV-projektet vid Panzisjukhuset, fick årets Västerbotten Grandpris för sina insatser för DR Kongos våldsdrabbade kvinnor och barn. Västerbotten har en lång tradition av engagemang för omvärlden och priset går till Ädelroth för att hon på ett unikt sätt bidragit till dess utveckling genom årets tema ”Det gränslösa mötet”.

FOTO: ANETTE BROLENIUS

En av de många kvinnor som kommit till Panzisjukhuset för att få vård.

BESÖK AV PMU BERÖRDE

Under en afternoon tea fick kvinnor i Borås för första gången höra om konflikten i DR Kongo och om våldtäkterna mot medsystrar i landet.

”Precis hemkommen från en jättebra afternoon tea. Maria Bard levererade verkligen. Hon berörde med allt svårt och allt fantastiskt som görs med kärlek”. Så skrev Maria Ulenius från Korskyrkan i Borås i ett sms till en släkting efter att PMU:s påverkansstrateg Maria Bard talat på en afternoon tea som en grupp kvinnor i församlingen höll i höstas.

Maria Ullenius.

Maria Baard.

– Vi fick ta del av hennes egen berättelse men vi fick också andras berättelser. Först berättade hon om hur hon kände rädsla för att föda barn i Sverige där det mesta är så välordnat, men att hon var rädd för att hon inte visste helt säkert vilket sjukhus hon skulle få plats på. Sedan drog hon paralleller till bristen på mödrahälsovård i DR Kongo, berättar Maria Ulenius.

Kvinnorna på mötet gick därifrån väckta och nytända och för flera av dem var det första gången de hörde talas om konflikten i landet.

– Man fick hopp om att man kan göra skillnad. Jag tror det är viktigt att få bli berörd och samtidigt bli påmind om att livet går vidare för de som drabbas, säger Maria Ulenius som absolut skulle bjuda in PMU igen för att berätta om arbetet i fält.

MATILDA HECTOR

PMU:S PERSONAL RYCKER UT. ”Det är alltid roligt att komma ut och möta människor och få berätta om alla de individer och livsöden som vi möter genom vårt arbete. Det är något som vi gärna skulle göra mer av”, säger Elisabeth Hammarberg, kommunikations- och insamlingschef på PMU.

VILL DU HA BESÖK?

PMU:s personal åker gärna på besök för att berätta om vårt arbete. Mejla: info@pmu.se

TIDNINGEN PMU GES UT AV PINGSTMISSIONENS UTVECKLINGSSAMARBETE
Ansvarig utgivare: Per Hörnmark.
Redaktör: Noomi Lind.
Redaktion: Noomi Lind, Matilda Hector, Elisabeth Hammarberg, Niclas Lindgren och Anna-Maria Drew.
Omslag: Lars Klingsbo.
Layout: Peter Wickberg.
Produktion: SwedMedia.
Tryck: V-TAB, Vimmerby.
Upplaga: 32 380 exemplar.
E-post: redaktion@pmu.se
Internet: www.pmu.se
PMU finansieras med stöd av Sida (Styrelsen för internationellt Utvecklingssamarbete). Sida delar inte nödvändigtvis de åsikter som här framförs.
Ansvar för innehållet är författarens. Redaktionen ansvarar ej för obeställt material.
PMU:s huvudkontor:
Box 151 44, 167 15 Bromma,
08-608 96 00 (tfn),
08-608 96 50 (fax).
Vårgårda Biståndscenter:
PMU, Skattegårdsgatan 1,
447 91 Vårgårda, 0322-66 87 60 (tfn), 0322-62 37 39 (fax).
PMU (Pingstmissionens Utvecklingssamarbete) är de svenska pingstförsamlingarnas biståndsorgan. Organisationen arbetar tillsammans med församlingarna i cirka 170 projekt i cirka 40 länder.

TILLSAMMANS TAR VI SATS FRAMÅT

Året var 1965. Runtom i Sveriges pingstförsamlingar fanns ett brinnande engagemang och stort arbete för att lindra nöden i världen. Men dess eldsjälar längtade efter att nå ut längre, och att kunna göra mer. Därför startades pingströrelsens egen biståndsorganisation – PMU.

I dag, 50 år senare, är kallelsen lika stark, och nu liksom då bygger hela arbetet på enskilda individers, församlingars och våra lokala partners drivkraft. I insamlingskampanjer, i second hand-butiker och projekt, och i skapande möten i Sverige och runtom i världen. Det pågår i vårt nätverk ständigt ett fantastiskt vackert utbyte av idéer, delande av resurser och byggande av relationer, som PMU aldrig ensamt kan åstadkomma, bara göra sitt bästa för att stödja. Som individer, kyrkor och organisationer är vi ömsesidigt beroende av varandra.

> ”Vårt syfte är att gestalta Guds godhet och kärlek.”

DET SENASTE ÅRET har vindarna blåst hårda. När Sida valde att säga upp ramavtalet med PMU, följde en tid av utvärdering och rannsakande, men också en tid då vi blivit starkare i förvissningen om att vårt uppdrag står fast. Och den externa granskning som gjorts av oss under hösten, visar inte bara att vi gör ett arbete som vi kan vara stolta över, utan också att församlingarna har en mycket viktig roll i det.

Den kallelse som binder oss samman är viktigare än någonsin. Vi kan se att våldet och orättvisorna i världen ökar. 50 miljoner människor befinner sig på flykt undan krig och konflikter.

748 miljoner människor saknar tillgång till rent vatten, 100 miljoner barn är undernärda. Hälften av världens kvinnor har inte tillgång till mödravård. Närmare 60 miljoner barn får inte går i skola.

Vårt uppdrag är kristallklart. Vårt syfte är att gestalta Guds godhet och kärlek, och det vi inte har gjort för människor i nöd, har vi heller inte gjort för Honom. Därför välkomnar vi fler församlingar och enskilda att delta i våra kampanjer, samverka med oss i projekt, starta second hand-verksamhet, och sända ut unga för att prova på missionsarbete.

UNDER PMU:S JUBILEUMSÅR vill vi glädjas över vad vi uppnått, men inte stanna vid en nostalgisk tillbakablick. Framför allt vill vi hämta ny kraft och ta sats framåt. Tillsammans med dig vill och kan vi göra mycket mer för att förändra världen.

FN:s generalsekreterare Ban Ki-moon har sagt att vi är den första generationen som har allt i vår hand för att utrota världens extrema fattigdom. Och samtidigt den sista generation som kan rädda planeten. Vi har inte tid att vila!

NICLAS LINDGREN
Direktör, PMU

STÖD OSS REGELBUNDET – BLI MÅNADSGIVARE!

SÅ FUNGERAR DET. Som månadsgivare skapar du förutsättningar för att människor i fattigdom ska få chans till ett värdigt liv och redskap att själva förändra sin situation. Din månatliga gåva dras via autogiro. Enkelt och bekvämt för dig och ovärderligt för oss.

SÅ BLIR DU MÅNADSGIVARE.
Beställ anmälningstalong på:
Hemsidan: www.pmu.se
Telefon: 08-608 96 00
Mejl: info@pmu.se
Fyll i talongen med dina person- och bankuppgifter och skicka den till oss. Resten ordnar vi.

90 KONTO SVENSK INSAMLINGS KONTROLL
PG 90 00 50-6

● PMU granskas av Svensk insamlingskontroll, SFI, som beviljar så kallade 90-konton. Detta innebär en trygghet för givaren eftersom SFI bevakar att högst 25 procent av de insamlade medlen används till administration.
Den senaste statistiken (2009) visar att PMU har använt 14 procent till administration – alltså en betydligt lägre andel än vad SFI kräver.

Förändra en flickas liv – förvandla ett helt samhälle

Hjälp oss hjälpa massajflickorna i Kenya att säga nej till könsstympning **– och ja till utbildning.** Samhällsförändring börjar i skolbänken.

90 KONTO | SVENSK INSAMLINGS KONTROLL

Var med och förändra massajflickors liv via PG 90 00 50–6 eller www.pmu.se. Märk din gåva ”FLICKA”. Du kan också SMS:a ”FLICKA” till 72980 för att skänka 100 kr.

50 år 1965-2015 PMU